

پرچم ایران سه رنگ است

[فایل پ د اف از](#)
[دستخط آقای مومنی](#)

آقای میرحسین موسوی رئیس جمهور قانونی ایران در بیانیه‌ای به تاریخ 3 تیر 1388 خطاب به هموطنان خارج از کشور ضمن "قدردانی" از "حماسه حضور" آنان در "تعیین سرنوشت کشور" شان نوشته‌اند: "در پیام انتخاباتی به شما عزیزان اعلام کردم ایران متعلق به همه ایرانیان است و همه آحاد ملت در داخل و خارج نسبت به آینده آن مسئول و در آن از حقوق یکسان برخوردارند." با اینهمه پس از وعده "پیگیری از حقوق حقه" آنان و پس از گله و شکایت از اینکه غاصبان آراء مردم "کلیه امکانات ارتباطات" او را با ملت قطع کرده‌اند بدون هیچ مناسبتی - لاقلاً از نظر من که یکی از مخاطبان ایشان هستم - نامه خود را با این عبارت به پایان میرساند که "من کاملاً واقفم که خواسته مشروع و برحق شما هیچ ارتباطی با فعالیت گروههایی که معتقد به نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران نیستند ندارد!" و با اینکه متأسفانه هنوز در اعلام رسمی خود بعنوان رئیس جمهور کشور و اشغال عملی و رسمی این مقام در تردید است به آنان تکلیف میکند که "برشماست که صفوف خود را از آنان جدا کرده و اجازه سوء استفاده از موقعیت کنونی را به آنان ندهید".

آقای موسوی، همانطور که میدانید "رئیس جمهور یک کشور، اگر چه با رأی اکثریت مردم انتخاب میشود اما قانوناً و در واقع هم، رئیس "جمهور مردم" آن کشور است و نه رئیس اکثریت مردم، و وظیفه دارد که از زبان "جمهور مردم" سخن بگوید و بسود "جمهور مردم" عمل کند و شما منطقی باید بدانید که در یک کشور با نظام "جمهوری" علاوه بر اکثریت اقلیتها نیز اعم از ملی، قومی، نژادی، مذهبی، جنسی و ... بدون هیچ محدودیتی از حقوق دموکراتیک برخوردارند یعنی اینکه در رفتار و زندگی خصوصی، در ابراز و تبلیغ هرگونه عقاید، در تشکیل هرگونه سازمانهای فرهنگی و اجتماعی - سیاسی آزاد و مختارند و همچنان که هم الآن شما و همراهانتان هم اظهار عقیده و تبلیغ میکند هیچ جریان و نیروی اجتماعی حق حاکمیت مطلقه بر کشور و مردم آن ندارد. اما متأسفانه شما با اینکه هنوز بر قدرت مسلط نشده و اختیار کامل در اجرای وظایف و تکالیف ریاست جمهوری را، که بر اثر رأی اکثریت ملت به شما تفویض شده، ندارید با این جملات به ایجاد تفرقه میان مردم آغاز کرده و حتی به اعتباری به "گروههایی که معتقد به نظام جمهوری اسلامی ایران نیستند" اعلان جنگ میدهید.

آقای رئیس جمهور، نمیدانم آیا شما به پرچم سه رنگ ایران احترام میگذارید؟ و آیا قصد دارید، همانطور که تمام رؤسای گذشته میهن ما در زیر این پرچم مقام گرفته و انجام وظیفه کرده‌اند می‌خواهید به این پرچم و ترکیب آن با این سه رنگ وفادار بمانید؟ اگر چنین است باید توجه کنید که این پرچم که مظهر وحدت ملت ماست تنها از یک رنگ سبز، که اینک شما آنرا به پرچم خود بدل کرده‌اید، تشکیل نشده است بلکه دو رنگ سفید و سرخ نیز در آن نقش دارند و این رنگها تا آنجا که من میدانم مظهر جریان‌های اجتماعی و سیاسی و فرهنگی جامعه ما هستند که میتوان آنها را از بالا به پائین محافظه‌کار، میانه‌رو و انقلابی خواند. البته یک نکته را باید در نظر گرفت و آن اینکه این رنگها در سطح مساوی با یکدیگر بر پرچم ما نقش بسته‌اند اما در درون جامعه در زمانهای مختلف و براساس تحولات اجتماعی و جابجائی نیروهای اجتماعی گستردگی این رنگها سطوح و مکانهای متفاوتی را اشغال میکنند ولی هیچگاه و هیچیک از آنها چه در درون جامعه و چه بر روی پرچمها به بیرنگی نمی‌رسند و از پرچمها حذف نمیشوند و یا سراسر پرچم را اشغال نمیکنند. بگذریم از اینکه این رنگها در هر میزان و مقام و سطح که باشند همچنان در کنار هم به زندگی خود ادامه میدهند همانطور که همه مردم وطن ما از هر رنگ و نژاد و جنس و از هر نوع عقیده سیاسی و اجتماعی و فرهنگی و مذهبی در کنار هم و در صلح و صفا با یکدیگر زندگی کرده‌اند و زندگی میکنند، و مانند امروز و اکنون شما تهمتهای کثیف بیگانگی نسبت به میهن و ملیت و خویشاوندی خود را بر نمی‌تابند.

آری آقای رئیس جمهور، گروهها با عقاید فکری - اجتماعی - سیاسی گوناگون در خارج از کشور وجود دارند ولی اگر چشم برواقعیت نبندید در داخل کشور، در کنار خود و در برابر چشم خویش نیز این گونه گونی فکری - اجتماعی - سیاسی را هم خواهید دید و اگر اهل بصیرت باشید، که باید باشید، این مواضع گوناگون سیاسی را در میان مردمی که برای طرد "رئیس جمهور" دوره نهم و "ولی فقیه" حامی او و در واقع، آنطور که شما هم تبلیغ میکنید، برای نفی استبداد دینی هر روزه در خیابانها و کوچه‌ها از پا میافتند، آشکار و بروشنی مشاهده میکنند.

آقای موسوی، شما بعنوان یکی از آحاد ملت حق دارید از فکر اجتماعی - سیاسی خاصی پیروی و آنرا تبلیغ کنید اما بعنوان رئیس جمهور حق ندارید میان گروههای مختلف ملت ما خط سرخ بکشید و آنها را به نزاع و کشمکش با یکدیگر برانگیزید بلکه برعکس باید مظهر یکپارچگی جمهور مردم ایران باشید.

به یاد داشته باشید که رهبر بزرگ شما پیش از آنکه کاملاً بر کرسی

قدرت مستقر شود نه تنها میگفت " میزان رأی ملت است" بلکه بصراحت آزادی فعالیت سیاسی - اجتماعی را برای همگان و بقول خودش حتی برای کمونیستها هم به رسمیت شناخت و با طرح شعار " همه با هم" نه تنها هیچ گروهی را نفی نکرد بلکه جدائی و نزاع میان آنها را هم غیرقابل قبول میدانست و برای مشروعیت دادن به نظام مورد نظر خود فتوا و حکم نداد بلکه به " رفراندوم" یعنی مراجعه به آراء عموم یا جمهور مردم توسل جست و نه با جدا کردن بقول شما " گروههایی که معتقد به نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران نیستند." شما، برخلاف پیشوایتان، هنوز از گرد راه نرسیده مردم ما را به گروههای گوناگون تقسیم میکنید و گروه معینی را از سوء استفاده گروههای دیگر از موقعیت کنونی برحذر میدارید! مگر شما خود در همین بیانیه سخن خویش را با این نکته آغاز نکردید که " ایران متعلق به همه ایرانیان است و همه آحاد ملت در داخل و خارج... از حقوق یکسان برخوردارند؟" نکند میخواهید بگوئید که ایران تنها به یک گروه خاص تعلق دارد و آنان که صدر در صد مانند شما نمیانند در این کشور جایی ندارند و همچون مخاطبان شما، که معلوم نیست کیانند، " از حقوق یکسان برخوردار" نیستند؟

حقیقت اینست آقای رئیس جمهور که مقصود شما از " گروههایی که معتقد به نظام جمهوری اسلامی ایران نیستند" و " هموطنان خارج از کشور" وظیفه دارند " صفوف خود را از آنان جدا کرده و اجازه سوء استفاده از موقعیت کنونی را به آنان ندهند"، مطلقا بر من معلوم نیست. من در میان اجتماعات کنونی بر هر طرف که نظر میاندازم تنها ایرانیانی را میبینم که برای نفی و طرد حکومت استبدادی دینی کنونی، که خود شما هم به استبدادی بودن آن اعتراف دارید، به میدان آمده اند و با اینکه دیدگاههای گوناگون دارند دست در دست هم مرگ دیکتاتور و دیکتاتوری را فریاد میزنند.

آقای رئیس جمهور، آیا منظورتان از " گروههای سوء استفاده کننده" جریانهای سیاسی مانند سلطنتطلبان، مجاهدان، ملیون، دموکراتها، کمونیستها و میدانم کدام " گروههای" سیاسی - اجتماعی و فرهنگی دیگر است؟ اما آنچه میدانم اینست که تمام " گروهها" از افراد ایرانی تشکیل میشوند و براساس " نظام جمهوری" حق هر نوع اظهار عقیده و اجتماع را هم دارند و شما نمیتوانید، و بعنوان رئیس جمهور " مملکت حق ندارید، جریانهای اجتماعی - سیاسی را از هر گونه و رنگ که باشند، مانند استبدادیان قرون وسطائی به " خودی" و " غیر خودی" تقسیم کنید و میان آنها فاصله و جنگ و کشمکش ایجاد کنید.

آقای رئیس جمهور ببینید؛ من یک کمونیستم و روشن است که در نظام اجتماعی و حکومتی جامعه و وطنم نظرات معینی دارم اما در اینجا،

در پاریس، نه تنها همیشه در صفوف معترضان به نیروهای عقب مانده و مستبد و غاصب قدرت، که بقول شما و همفکرانتان "جمهوری" را به "حکومت" بدل کرده‌اند، شرکت جسته و حاکمیت رأی اکثریت مردمان را پذیرفته‌ام بلکه به تبع این رأی اولین کسی بوده‌ام که بر حقانیت مقام شما بعنوان رئیس‌جمهور امضاء گذاشته‌ام و شما را بالفعل رئیس‌جمهور کشور شناخته‌ام آنوقت شما از مخاطبان خود میخواهید که من و امثال مرا از صفوف خود جدا سازند و حال آنکه همگی ما در یک صف علیه استبداد سیاه و خونبار غاصب و وطن‌بر باد ده می‌جنگیم.

آری آقای میر حسین موسوی، شما بعنوان رئیس‌جمهور مردم باید عامل وصل جریانهای سیاسی و فکری گوناگون ایرانی باشید و تمام نیرویتان را برای گسترش آزادی همه مردم ایران و تعالی و ترقی جامعه و میهنمان و آبادی و آزادی سرزمین اجدادیمان بکار برید و از تقسیم مردم به گروههای گوناگون و ایجاد برخورد و کشمکش میان آنان بعنوان خودی و غیر خودی سخت پرهیزید.

آقای رئیس‌جمهور منتخب اکثریت مردم ایران، پرچم ایران نه بیرنگ است و نه یکرنگ. این پرچم، چنانکه می‌بینید و همگان هم می‌بینند همچون قوس و قزح چند رنگ است و مردمی که در زیر آن و در سرزمین ایران زیست میکنند رنگارنگند و نقش شما - که می‌گویند نقاش هم هستید - آشتی دادن و ایجاد تناسب میان رنگهاست و نه تسلط یک رنگ بر دیگر رنگها که نه تنها نازیبا بلکه ناممکن است. با امید فردا، تا چه زاید سحر.

محمد باقر مؤمنی

سه شنبه 9 تیر 1388